— 2) *eine Kürbisart* Râǵan. 7,162.

दुग्धभृत् Adj. *Milch tragend* (उर्वरी) Maitr. S. 1,6,1 = Âpast. Çr. 5,8,7.

दुग्धवटी f. *eine best. Mixtur gegen Durchfall* Mat. med. 112.

*दुग्धसमुद्र und दुग्धसिन्धु (Ind. St. 14,366) m. *das Milchmeer.*

*दुग्धाक्त m. *eine best. Steinart.*

*दुग्धाग्र n. *Rahm.*

दुग्धाब्धि m. *das Milchmeer.* °तनया f. Patron. der Lakshmi.

दुग्धाम्बुधि m. dass.

*दुग्धाम्र n. = दुग्धफेन.

*दुग्धाश्मन् m. *Kalkspath.*

दुग्धिका f. 1) *eine weisse Asclepias* Bhâvapr. 1, 220. Madanav. 27,268. — 2) *Oxystelma esculentum* Mat. med. 297.

*दुग्धिन् m. *Kalkspath* Râǵan. 13,136.

*दुग्धिनिका f. *roth blühender* Apâmârga Râǵan. 4,94.

दुग्धीका f. = दुग्धिका 1) Karaka 6,11.

दुग्धोदधि m. *das Milchmeer* Naish. 12,106.

1. दुघ् = 1. दुह् in दुघान = दुह्वान ṚV. 1,100,8.

2. °दुघ् Adj. *milchend* Âçv. Çr. 12,8,34.

दुघ 1) Adj. (f. आ) am Ende eines Comp. *milchend, gewährend.* — 2) f. दुघा *Milchkuh.*

*दुच्छक m. *eine Art Gemach.*

दुच्छुना f. 1) *Unheil, Unglück.* — 2) *ein Unheil bringendes Wesen, Unholdin.*

दुच्छुनाय्, दुच्छुनायते *Jmd Leid zufügen wollen.*

*दुडि f. *eine kleine Schildkröte.*

*दुण्डुक Adj. *bösgesinnt.*

दुण्डुभ m. *eine Eidechsenart.* Richtig डुण्डुभ MBh. 7,156,175.

दुण्डुभि m. *Wassermolch* oder *ein ähnliches Thier.*

दुण्ढा f. N. pr. einer Râkshasî.

दुत्थोत्थदवीर् *der 15te astrol.* Joga.

दुद् m. N. pr. eines Gebirges MBh. 13,7658. Die richtige Lesart st. दरुर्डदस्तथा ist दर्डरस्तथा 13, 166,32.

दुदुक् m. N. pr. eines Fürsten.

*दुदोलि = ग्रन्थि.

दुद्यूषु Adj. *zu spielen verlangend mit* (Acc.), so v. a. *zu schleudern* v. Bhaṭṭ. 9,32.

दुदुनु Râǵat. 7,900. 1045 fehlerhaft für दुध्रुनु.

*दुदुभ m. *eine grüne Zwiebel.*

दुद्धर (!) etwa *Strickleiter* Paṅkad.

दुध्, *दोधति (क्रुध्यतिकर्मन् und हिंसाकर्मन्) Nagh. 2,12. Zu belegen nur Partic. दोधत् *ungestüm, wild, tobend* und दुधित *verworren, turbidus* (तमस्).

दुधि Adj. *ungestüm, wild, tobend.*

दुधुक्षु Adj. mit Acc. *zu melken beabsichtigend.*

दुध्र Adj. = दुधि.

दुध्रकृत् Adj. *aufregend.*

दुध्रवाच् Adj. *aufgeregt —, verworren redend.*

दुध्रुनु Adj. *Schaden zuzufügen beabsichtigend, feindlich gesinnt, auf Verrath sinnend* Râǵat. 7,1267.

*दुन्दम m. *Trommel.*

*दुन्दु m. 1) dass. — 2) Bein. Vasudeva's.

दुन्दुनाभ m. *ein best. über Waffen gesprochener Zauberspruch.*

दुन्दुभ m. 1) *eine ungiftige Wasserschlange* (Comm.), *Wassermolch.* — 2) **Trommel.* — 3) Bein. Çiva's. — 4) Pl. *eine best. Schule des schwarzen* Jaǵus Ârjav. 44. Hemâdri 1,519,21.

दुन्दुभि 1) m. f. *Pauke, Trommel.* Auch °भी f. — 2) m. *a*) **Gift.* — *b*) *das 56te Jahr im 60jährigen Jupitercyclus.* — *c*) Bein. α) Kṛshṇa's. — β) *Varuṇa's. — *d*) N. pr. α) verschiedener Asura. — β) eines Rakshas. — γ) eines Jaksha. — δ) verschiedener Männer. — ε) zweier Gebirge VP. 2,4,7. 51. — 3) f. N. pr. einer mythischen Person Ind. St. 14,125. einer Gandharvî Kâraṇḍ. 4, 21. — 4) f. °भी Bez. *gewisser Würfe im Würfelspiel* oder *ein beim Würfelspiel gebrauchtes Geräthe.* — 5) n. N. pr. eines nach einem Dundubhi benannten Varsha in Krauńkadvîpa VP. 2,4,47. 48.

दुन्दुभिक m. *ein best. giftiges Insect.*

दुन्दुभिग्रीव Adj. *einen trommelähnlichen Hals habend* (Stier) MBh. 8,33,25. Nach Nîlak. = दुन्दुभिस्वनकण्ठ.

*दुन्दुभिदर्पक्न् m. Bein. Vâlin's Gal.

दुन्दुभिनिर्ह्राद m. N. pr. eines Dânava.

दुन्दुभिविमोचनीय Adj. *auf das Abspannen der Trommeln bezüglich* (होम) Âpast. Çr. 18,5.

*दुन्दुभिषेवण n. gaṇa सुषामादि.

दुन्दुभिस्वन m. *ein best. über Waffen gesprochener Zauberspruch.*

दुन्दुभिस्वर m. N. pr. 1) eines Fürsten der Gandharva Kâraṇḍ. 2,17. — 2) wohl = °राज Lalit. 201,1 (°भिस्वराय ते zu lesen).

दुन्दुभिस्वरराज m. N. pr. verschiedener Buddha.

दुन्दुभ्य Adj. von दुन्दुभि *Trommel.*

दुन्दुभ्याघात m. *Trommelschläger* 34,10.

दुन्दुमायित n. *das Dröhnen* (einer Trommel).

*दुन्दुमार m. = धुन्धुमार.

*दुमती f. N. pr. eines Flusses.

*दुमेल n. *eine best. hohe Zahl* (buddh.).

दुम्बक m. *das fettschwänzige Schaf* Bhâvapr. 2,10.

दुम्मडुमाक m. N. pr. eines Dorfes.

1. दुर् f. *Thür.* Nur दुरस् (Acc. Pl. und einmal Nom. Pl.) und दुरस् (einmal Acc. Pl.).

2. दुर् ° = दुष्°, दुस्° und δυς-.

1. दुर् m. *Eröffner, Erschliesser, Verleiher von* (Gen.).

2. दुर = 1. दुर् in दुरदभ् und शतदुर.

1. *दुरत्त m. *ein böser, betrügerischer Würfel.*

2. दुरत्त Adj. *schwach auf den Augen.*

दुरदर n. *ein böses Wort* Naish. 9,63.

*दुरंगमा f. = दूरंगमा.

दुरतिक्रम 1) Adj. (f. आ) *worüber man schwer hinüberkommt, — hinwegkommt, schwer zu überwinden, dem schwer zu entrinnen ist.* — 2) m. *a*) Bein. Çiva's. — *b*) N. pr. eines Brahmanen.

दुरतिक्रमणीय Adj. = दुरतिक्रम 1) Bâlar. 156,4.

दुरत्यय Adj. (f. आ) 1) = दुरतिक्रम 1). — 2) *wohin schwer zu gelangen ist, schwer zu erreichen.*

दुरन्वय v. l. — 3) *schwer zu ergründen.*

दुरत्येतु Adj. = दुरतिक्रम 1).

दुरदभ् Adj. (f. आ) *Thore täuschend,* so v. a. *durch Schloss und Riegel nicht zu halten.* Wohl verdorben.

दुरदृष्ट n. *Missgeschick.*

दुरधनी f. *schlechte Kost, Hungersnoth* Âpast. Çr. 6,20,2.

दुरधिग Adj. *schwer zu erlangen.*

दुरधिगम Adj. 1) *schwer zu erlangen, — erreichen.* — 2) *schwer zu erforschen.*

दुरधिष्ठित 1) Adj. *schlecht gehandhabt, — ausgeführt.* — 2) n. *ein ungehöriges Verbleiben an einem Orte.*

दुरधीत Adj. *mangelhaft erlernt.*

दुरधीयान Adj. *schlecht lernend* Gop. Br. 1,1,31.

दुरध्यवसाय m. *ein thörichtes Unternehmen* Spr. 6148.

दुरध्येय Adj. *schwer zu studiren, — lesen.* Nom. abstr. °त्व n.

दुरध्व m. *ein schlechter Weg* Naish. 9,33.

दुरनुज्ञात Adj. *mangelhaft gewährt.*

दुरनुपालन Adj. *schwer zu bewahren.*

*दुरनुबोध Adj. *schwer zum Bewusstsein zu bringen.*

दुरनुष्ठित Adj. 1) *übel gethan, — gehandelt.* — 2) *schlecht gehandelt, nicht in der gehörigen Zucht gehalten.*

दुरनुष्ठेय Adj. *schwer auszuführen.*

दुरन्त Adj. (f. आ) 1) *dessen Ende schwer zu finden ist, kein Ende nehmend, unendlich.* — 2) *ein trauriges Ende nehmend.* Nom. abstr. °ता f.

दुरन्तक Adj. = दुरन्त 1) Hemâdri 1,626,20.

दुरन्तकृत् Adj. *dessen Arbeit nie ein Ende nimmt.*